

Kinderen Voor Kinderen, Onzichtbaar

Alles wat ik doe,
alles wat ik zeg,
daar luistert niemand naar.
Ben ik een vreemd exemplaar?
Want niemand reageert.

Ik heb een nieuwe bril,
mijn haren zijn geverfd,
ik doe er alles aan.
Maar ze zien me niet staan.
Ik val totaal niet op.

Wat is er aan de hand?
Ik vind het echt genant,
ben ik een vreemd geval?
Ben ik een zielepiet?
Nee dat wil ik niet.

Elke dag maar weer,
en wat ik ook probeer,
het maakt geen donder uit.
Want je ziet me niet.
En je hoort me niet.

Het is vreemd.
Het is raar.
Ook al zijn er vijftientig mensen bij elkaar.
Ook al schreeuw ik, tier ik, brul ik, trek ik aan mijn haar.
Ik blijf onzichtbaar.

Het is vreemd.
Het is raar.
Ik kan zingen als Madonna en ik speel gitaar.
Ook al draag ik mooie kleren,
er is een bezwaar.
Ik blijf onzichtbaar.

Zit ik in de klas,
de meester stelt een vraag.
Ik steek mijn vinger op.
Heeft hij een bord voor zijn kop?
Of wil hij mij niet zien?

Rinus gaf een feest,
we hadden dikke pret,
we dansten zij aan zij.
Maar later vroeg ie aan mij,
waarom ben je niet geweest?

Wat is dit voor gedoe,
ik ben het nu wel moe,
ja echt ik baal ervan.
Ik ben geen zielepiet,
nee dat ben ik niet.

Maar soms is het wel leuk,
dan lig ik in een deuk,
als ik een grap uithaal.
Want je ziet me niet,
en je hoort me niet.

Het is vreemd.
Het is raar.
Ook al zijn er vijfenveertig mensen bij elkaar.

Ook al schreeuw ik, tier ik, brul ik, trek ik aan hun haar
Ik blijf onzichtbaar.

Het is vreemd.
Het is raar.
Ik kan zingen als madonna
en ik speel gitaar.
Ook al daraag ik mooie kleren,
er is een bezwaar.
Ik blijf onzichtbaar.

Het is vreemd.
Het is raar.
Ook al zijn er vijfentachtig mensen bij elkaar.
Ook al schreeuw ik, tier ik, brul ik, trek ik aan het haar.
Ik blijf onzichtbaar.

Ik val niet op.
Ik ben onzichtbaar.
Mij kun je niet zien.